

להמריכו זליחה

גליון נ"ג • פרשת נח תשפ"ה

מאוצר שיחותיו ומכתביו של הגאון הצדיק רבי יעקב מאיר שעכטער שליט"א

ניצוצי חיזוק ואמונה

פלני הפרשה

פתגמין קדישין ומרגניתין טבין שנשמעו מפי' הגה"צ מורינו שליט"א בשבעה של קורת רוח ובשבילי דאורחא

'תמים תהיה...'

מורינו שליט"א התבטא: **"נח איש צדיק - תמים היה בדורותיו"**, התמימות היא תנאי לצדקות, שולא שנח היה תמים, לא היה צדיק!

ובפרט שמואב (הקדמת ספה"ק ברית מנוחה) שלדור המבול היה להם סברות להתיר חיו, ונח התהלך עם תמימות שאלוקינו שונא זימה!

(שובי"ם שנת תשס"ט לפ"ק במודיעין עילית)

דוד המבול

מורינו שליט"א אמר: הבעל התניא ביאר בספר התניא, שהאמורא הגדול רבה, אמר על עצמו שהוא בינוני, ולכאורה הלא רבה היה מהארבעים מקבלי התורה וממבואר בהקדמת הרמב"ם לפיה"ש וגדול הדור, ואיך קרא לעצמו בינוני, ומבאר די'בינוני נקרא מי שלא עבר אפילו על איסור קל מדברי סופרים, והסיבה שנקרא בינוני הוא, בגלל שנשאר לו חלק הרע המושכו לעשות רע והוא כל ימיו במלחמה, וצדיק נקרא כמו דוד המלך ע"ה שנאמר **"ולבי חלל בקרבי"**, שכבר הרגו את הרע והיצה"ר לגמרי.

וזה הוא אכן העבודה של הבינונים כל ימיהם ללחום מלחמת ה' עם היצ"ר ושלא לצייתו, וכשמגיע מחשבה רע וכדו' צריך לזכור שעשכ"ס ע"י שיתגבר על המחשבה רעה ממליך את הקב"ה, ולפני זה יחשוב **"לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכנתיה, הריני מוכן ומזומן לקיים מצות ל'ת ד"ולא תותרו אחרי אחרי לבכם ואחרי עיניכם"**.

וענין זה הוא יסוד גדול בעבודת האדם את בוראו במשך ימי חיו, כי הרבה נפלו ליאוש מחמת חלישות הדעת, שראו שיש להם יצה"ר ופרט בימינו אשר האויר הוא מרועל בסם של טומאה ואפיקורסות, ממש דור המבול ודור הפלגה, **"די לופט איז פארפעסט און פארגופטעט מיט סם"** [האויר מלא ומרועל בסם] מטומאת החטאים ותשווקת ואהבת רעות, וזה גורם למחשבות זרות לבני אדם וכן להתגברות היצר הרע, ולא ידעו מענין שיעיקר העבודה הוא שלא לציית ליצה"ר ועי"ז ממליכים השי"ת, **וכופין את הטומאה והסס"א בכל העולמות, הן כאן בעוה"ז והן למעלה בעולמות העליונים!**

(פרא דשבתא ראה תשי"ג לפ"ק)

יאסור לישן בעולם הזה!

בוודאי לא יעזוב אותי

בספר משיבת נפש בא"ב השני אות ב' מובא דברי רביה"ק ז"ע שאמר: **"צריך האדם לחזק עצמו בעבודת ה' בכל מה שיוכל אף אם הוא כמו שהוא ויסמוך על רחמיו יתברך המרובים מאד בלי שיעור כי בוודאי לא יעזוב אותו אף אם עבר מה שעבר"**.

כי זה הרי ידוע שדרכו של הבעל דבר הוא שכאשר האדם עוסק בעבודת השי"ת, בתורה ובתפילה ובמצוות, וכל שכן כאשר האדם מתחדש בעבודתו יתברך או כאשר הוא מתחיל מחדש להבין ולהשכיל על מאי אתינא הלאי עלמא, והנה הוא הולך להתקרב להשי"ת, אזי מראה לו הבעל דבר גודל שפלותו ואיך רבו עוונותיו חטאיו ופשעיו, ובכך הוא מוציא ממנו את כל החיות בעבודה:

חלישות הדעת מהסתת היצר

ואפילו שרביה"ק נותן לנו דיבורים רבים כל כך שעלינו לעבוד את השי"ת אפילו בלי שום חיות ולא להביט על הסתת היצר הרע, אלא לעסוק בטוב ולא לעשות רע, ללמוד ולהתפלל, וכל זה אפילו בלי חיות כלל, כי סוף כל סוף יושלם הכל בחיות ובזיו השכינה, עם כל זה כאשר הבעל דבר מוציא מן האדם את החיות, אזי זה גורם לו לחלישות הדעת שיחשוב כאילו עבודתו אינה נחשבת לאמומה. וישנם כאלו שמחמת כל זה הם נופלים מעבודתם והם מפסיקים ללמוד ולהתפלל מרוב חלישות הדעת שעובר עליהם.

היצה"ר גורם לו הכסד עלמא ונצרו!

מי יודע איזה תקופות קשות יכול לעבור על האדם, שכאשר יפנו אליו בשאלה למה אינו עוסק בתורה ובעבודה, אזי הגם שלא יוכל לומר סיבה ברורה על כך, אך אליבא דאמת ובהסתרה ההסבר לכך הוא שיש לו יאוש מסויימת, ואפילו כאשר הוא לוקח את עצמו להתחדש שוב, **הרי בנתיים רכש הבעל דבר כל כך הרבה גזילת הזמן שהוא הפסד עולמי! הפסד נצחי!** והרי האדם ירד לזה העולם למלא את מספר שניו שיש לו בעולם, בתורה ובתפילה, ביסור מרע ועשה טוב, **הלא אסור**

לנו לישן בזה העולם! **אנו צריכים לעלות מעלה מעלה! והנה הבעל דבר עושה את שלו ומרויח הרבה!** וישנם כאלו אנשים אשר הבעל דבר מחליש את דעתם באופן נורא כל כך עד שהוא מפיל אותם עשר אמות אחורנית בשאלו תחתינות! ה' ירחם! כל זה הוא מרויח מחמת החלישות השעת שהוא גורם לאדם!

לא לדחלש בדעתנו בשום אופן!

ועל רביה"ק ניתן לומר שהוא שנס מתניו ממש עם כל הכוחות, ובאחריות מלאה הוא יצא נגדו במלחמת קודש, **לא לשמוע לדברי הבעל דבר! לא להיחלש בדעתנו מחמת טענותיו! רביה"ק ידע היטב כל טענותיו אפילו שהוא מלבש אותם בדברי חז"ל ובפסוקי התורה.**

רביה"ק אכן אומר מפורש בליקוטי מוה"ר"ן (תנינא תורה מ"ט) **"ש"לפי גדלות הבורא ועצם רוממותו יתברך, בתנועה קלה בעלמא ובהסתכלות בעלמא שאינו כראוי לפי כבודו יתברך, היה ראוי לבוא על האדם מה שראוי חיו",** אלא השי"ת הוא רחום וחנון כמו שממשיך רביה"ק שם, והוא אוהב אותנו אהבה בלי גבול, על כן הוא מתנהג עמנו ברוב רחמנות, לפנים לפנים משורת הדין בלי שיעור, וכלשון רביה"ק: **"רחמיו המרובים בלי שיעור"**.

אל תביט על שטנות הבעל דבר!

על כל זה סמך רביה"ק יסודותיו, שהאדם יסמוך על רחמי השי"ת המרובים, ולא יבט ולא יסתכל על הטענות של הבעל דבר, רביה"ק ידע מה שהוא אומר, והוא עומד ואומר לנו ברורות: **אל תביט על זה! עשה מה שבכוונת בעבודת השי"ת! אל תביט על הבעל דבר ועל דבריו שהוא מחליש את דעתך ומפיל אותך!** וזהו אכן מגודל רחמנותו שהיה לו לרביה"ק לכל נשמה יהודית! יודע היה היטב את מעשה הבעל דבר שמזיק לעולמים רחמנא ליצלן על ידי החלישות הדעת, ועל כן יצא רביה"ק בכל החוזק במלחמה נגדו, ומתוך רחמנות זו שיש לרביה"ק לכל אחד ואחד, על כל נשמה ונשמה מישראל עד יומינו אנו, **המשך בעמוד ב**

אל תביט על זה!
עשה מה שבכוונת
בעבודת השי"ת!
אל תביט על הבעל
דבר ועל דבריו
שהוא מחלש את
דעתך ומפיל אותך!

מכתבי הגה"צ מורינו שליט"א לאור הזמן והפרשה

חדות המוח

חזקו ואמצו אתה ורי עקיבא יונתן בהשיעורים הקטנים, ותשתדל להכניס בזכרון אחר הלימוד ההלכה והידיעה והחכמה דקדושה שלמדתם, כי זה נחשב יותר מחזרה כידוע, בזה שמד אחר הלימוד עוברים במחשבה ובישוב הדעת את הלימוד, כי על ידי זה נקלט הלימוד בזכרון יותר מחזרה.

וחזקו שלא להחסיר שום יום מהשיעורים האלו, ובמשך הזמן תרגישו ברכה בזה.

ובענין ההתבודדות שקשה לך אפילו במעט הזה - העצה היא שתחשוב שזה קל מאד, וזה נעים מאד, ואין זה כבד כלל, אדרבה מה טוב ומה נעים לשבת לפני השי"ת עשר דקות בכל יום ולהשיח את לבך לפניו.

ואם אתה מרגיש שיותר קל עליך להתפלל על גשמיות, תקבע את ההתבודדות על גשמיות, ובתוך כך תחטוף כמה געגועים ותפילות גם כן על רוחניות, שתזכה לעשות רצונו יתברך, ושאל יעובך ואל יטשך מלפניו. ואם יותר קל לך שיהיה על צורך גבוה, על רוחניות, תבקש מלפניו שתזכה לעשות רצונו יתברך ובתוך כך גם כן תתפלל על מצבך.

היוצא מדברינו - לגשת לכל דבר בשמחה ובחירות, ובה תליה ההצלחה שבדבר.

ובספר חרדים ראיתי מאמר מזההר הק' בזה"ל: כל נייחא מסטרא דקדושה, וכל רוגוא מסטרא מסאבא (זהר פרשת נח).

מזהר"ת כותב כי רבינו הק' אחר כל כך תעניות וסיגופים ויומם לא נח ולילה לא נס, היה תמיד בחירות וביישוב הדעת, לא עייף ולא יגע אלא כמו שעכשיו קם משנתו.

וצריכים לשמור תמיד מאד את המוח שיהיה בחירות ולא להניח במחשבה שום טירוף ופיזור הדעת, אפילו כשהוא בא כעצות על רוחניות, כי אין זה אלא עצת היצר הרע, כי אם היה מצד הקדושה היה זה בא בנייחא. והחרדים מסיים את דברי זהר הנ"ל "ונח מצא חן" (בראשית ו' ח') - על ידי שהיה בנייחא, על ידי זה מצא חן.

יעקב מאיר שכטער בן חיה דינה

באקומט מען דערנאך א תענוג! [אם מתגברים מקבלים אח"כ תענוג] און דעם מען באקומט א טעם און התגברות [ואח"כ מרגישים טעם נפלא בהתגברות], ואם לא מתגברים איז מען א פשוטע בעל חי, א חיה, און א חי רעה! [ואם אין מתגברים אזי הוא בעל חי ממש, חיה רעה], ועל המתגבר אמור "נעשה אדם" נאמר בעבורך.

מעשיות ועבודות מחכימות מאוצרו של מורינו הגה"צ שליט"א מסודר על פי נושאים

פניני הסיפור

חדש ימינו

בין הנוכחים היה יהודי זקן משרידי זקני צפת החסידים ויראי ה', שהבחין בכל הנעשה, נענה ואמר, שהרבי שלו היה אומר: אילו היה בכוח היה תולה נפטר בבית הכנסת למען ישמעו וייראו ויתעוררו בהם הרהורי תשובה, ומדוע אינו עושה זאת, כי אם יהיה הנפטר תלוי כמה ימים יעשו ממנו 'היודע ויתנדנדו עליו, ויהיה כמשחק שעשועים...'

ההתיישנות וההרגלות השוררים בין המון העם בני העולם הזה, נגרמים כתוצאה מנגע השכחה, ואילו הצדיקים אמיתיים שלא נתנו מנוח לנפשם, ולא נתנו להשכיח מעצמם את חובתם בעולם ואת חובתם לבוראם - היו תמיד דשנים ורעננים, כל תפילה היתה אצלם רעננה וחדשה, כל ברכה היתה אצלם רעננה, והם עצמם חיו ברעננות ובהתחדשות.

שאלה: מהו העצה טובה לשמירת עינים? תשובה: [מורינו שליט"א ענה בשלהבת אש]: "מען דארף האבן מסירת נפש פאר קדושה! מען דארף זיין אן אכזר!" [צריך למסור נפשו למען הקדושה! צריכים להיות אכזר!], האכזריות בזה הוא הרחמנות הגדולה ביותר! אז מען איז זיך מתגבר

זכרני, לפני כשלושים שנה נסעתי עם בחורים צעירים למקומות הקדושים בצפת. הלכנו לטבול במקוה האר"י הק', תוך כדי הביאו אנשי החברה-קדישא הספרדית נפטר אחד לטהרו ולהטבילו במקוה האר"י, כנהוג שם.

הבחורים הצעירים התעוררו מאד כשראו את תכלית העוה"ז לנגד עיניהם בפועל ממש. הדבר השפיע מאד על נפשם הצעירה. לאחר מכן כשעלו לבית הכנסת האר"י להתפלל, התפללו בהתעוררות מיוחדת ובקבלות טובות, כי מה יותר מעורר את האדם בפרט נפשות צעירות כאשר רואים בעיניהם מה שנעשה מהאדם, שיסודו מעפר וסופו לעפר. ואכן גרם להתעוררות רבה.

המשך מעמוד א'

מעבודת השי"ת! ומלבד מה שהשאיר לנו רביה"ק דיבורי התחזקות, הוא האיר בין דיבור ובין ברמיה במוהר"ת ביתר שאת וביתר עזו. כי הרי כלל ישראל בכלל ובפרט צריכים חיזוק בלי שיעור, בין בגשמיות ובין ברוחניות, ועל כן ישנם הרבה ספרים קדושים מלאים בדברי חיזוק להעמיד את האדם בדרך הישר והראוי, אמנם תיכף כאשר מתחזקים בהם ומתחילים להתחדש בעבודת השי"ת, אזי תיכף בא הבעל דבר ב'פלפול חזק ומבאר לו לאדם בטוב טעם שלא עליו נאמרים דברים אלו! אך מוהר"ת בלשונו הזהב והנפלא מקיף את כל זה, בדבריו הנחרצים הוא אינו נותן מקום אף לא לאחד שישמט להוציא את עצמו מן הכלל! הוא קיבל מרביה"ק דיבורי התחזקות ודיבורים אמיתיים כאלו שאינו מוציא שום אדם בעולם בכל האופנים שהוא! כל זה הוא קיבל מרביה"ק.

ומרוב השגתו הרמה שהשיג גדול אהבתו וחיבתו של השי"ת לכל נשמה מישראל, הוא ידע שמאמרו יתברך שאמר (מלאכי א, ב) 'אֶהְיֶה אֲתֶכֶם אָמֹר ה' עוֹלָה עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל! כי על כל אחד לדעת מה דאיתא בזהר הקדוש (פרשת בלק דף קצ"א) שאילו היה איש הישראלי יודע גדול חיבתו של השי"ת אליו, היה נוהם להשי"ת כמו ארי!

לא להאמין להשכחות של הבעל דבר

וכל מה שאין אנו מכירים ויודעים מזה הוא גם כן בכלל ההסתרה ובכלל ההעלמה, ועל זה עומד רביה"ק כלוחם אמיתי ויחידי באחריות מלאה, לא לשמוע ולא להטות אוזן כלל וכלל לטענות הבעל דבר! אלא להמשיך בעבודת השי"ת בלי שום חשבון! ולא להאמין לשום חשבון שהבעל דבר מחשב וגורם למנוע את האדם

צריכים לדעת שהקליפות מעכבים ומונעים הרכה דברים, אבל כהשתוקקות ולהוציא את ההשתוקקות בפה, על זה יש רשות לנפש הישראלית עד אין סוף!

ניצוץ אחד

ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי הגה"צ מורינו שליט"א

